

uitspraak

RECHTBANK OVERIJSEL

Bestuursrecht

Zittingsplaats Zwolle

Registratienummers: Awb 13/839 + Awb 13/840

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaken tussen

[REDACTED]
wonende te [REDACTED] eiser in zaak Awb 13/839 en belanghebbende in zaak Awb 13/840,
gemachtigde: [REDACTED]

en

[REDACTED]
wonende te [REDACTED] eiseres in zaak Awb 13/840,
gemachtigde: [REDACTED]

en

het college van burgemeester en wethouders van Hardenberg,
verweerder.

en

[REDACTED]
gevestigd te [REDACTED] belanghebbende in beide zaken
gemachtigde: [REDACTED]

Procesverloop

Bij besluit van 19 februari 2013 heeft verweerder [REDACTED] (hierna: de maatschap) ten behoeve van het oprichten van een kalverenstal en een loods aan de Coevorderweg 111 te Slagharen een omgevingsvergunning verleend voor diverse activiteiten. Dit besluit is op 6 maart 2013 gepubliceerd in de lokale media alsmede in de Staatscourant.

Eisers hebben tegen dit besluit op 16 april 2013 beroep ingesteld.

De behandeling van het beroep is ter zitting van 10 september 2013 aangevangen. Eisers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigden. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door [REDACTED]. Tevens is de maatschap verschenen in de persoon van [REDACTED] bijgestaan door zijn gemachtigde.

De behandeling ter zitting is geschorst vanwege een door [REDACTED] ter zitting ingediend wrakingsverzoek.

Het wrakingsverzoek is bij uitspraak van de wrakingskamer van 1 oktober 2013 afgewezen.

Op 27 november 2013 heeft de rechtbank de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (SIAB) verzocht om als deskundige een onderzoek in te stellen.

Op 19 februari 2014 is het verslag van dit onderzoek ontvangen, waarna partijen in de gelegenheid zijn gesteld op dat verslag te reageren.

Bij brieven van 11 maart 2014, 19 maart 2014 en 1 april 2014 hebben achtereenvolgens verweerder, eiser en belanghebbende gereageerd.

De beroepen zijn gevoegd behandeld ter zitting van de rechtbank van 3 juni 2014, waar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door [REDACTED] eveneens zijn voor de maatschap verschenen [REDACTED] bijgestaan door de gemachtigde.

Overwegingen

1.1. [REDACTED] heeft op 12 maart 2012 ten behoeve van het oprichten van een nieuw te bouwen kalverenstal en het verplaatsen van een loods (werktuigenberging) aan de Coevorderweg 111 te Slagharen voor het houden van 1192 vleeskalveren een aanvraag voor een omgevingsvergunning bij verweerder ingediend.

Voor genoemd adres, kadastraal bekend Ambt Hardenberg, sectie U, nummer 456, is gelegen op gronden, waarop op grond van het vigerende bestemmingsplan "Buitengebied gemeente Hardenberg" de bestemmingen "Agrarische doeleinden (agrarisch gebied bouwperceel)" en "Agrarische doeleinden (agrarisch gebied)" gelden.

Verweerder heeft de aanvraag behandeld met inachtneming van de uitgebreide voorbereidingsprocedure.

Op 29 augustus 2012 heeft verweerder zijn ontwerpbesluit van 14 augustus 2012 tot verlening van de gevraagde omgevingsvergunning, bekend gemaakt. Eisers hebben daartegen op 8 oktober 2012 hun zienswijze ingediend.

Op 19 februari 2013 heeft verweerder ingevolge de daartoe strekkende bepalingen in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (verder: Wabo) en de Bouwverordening een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten:

- bouwen;
- afwijken van het bestemmingsplan;
- het oprichten, het veranderen of veranderen van de werking of het in werking hebben van een inrichting of mijnbouwwerk;
- slopen.

Eerder – in oktober 2009 – zijn belanghebbende vergunningen verleend voor een gemengde veehouderij, ten behoeve van het houden van 135 vleeskalveren (startkalveren), 1 volwassen paard (ouder dan 3 jaar) en 2 paarden in opfok (jonger dan 3 jaar).

1.2 Aan de onderhavige beslissing heeft verweerder de volgende overwegingen ten grondslag gelegd.

1.2.1 Bouwen en afwijken

Terzake van het bouwplan heeft verweerder geoordeeld, dat het bouwplan niet in strijd is met de Bouwverordening, het Bouwbesluit en de redelijke eisen van welstand. Wel acht verweerder het bouwplan met de volgende voorschriften uit genoemd bestemmingsplan in strijd:

- artikel 3, tweede lid, sub d: (op grond van aanduiding K op de plankaart) de uitwendige hoofdvorm zoals blijkend uit de bestaande goothoogte, nokhoogte en dakvorm dient gehandhaafd te blijven;
- artikel 3, tweede lid, sub e: (op grond van de aanduiding G op de plankaart) er is niet meer dan 250 m² bij recht voor een niet grondgebonden productietak (zoals kalverhouderij) toegestaan;
- artikel 4, tweede lid, sub a: de gebouwen dienen binnen het bouwperceel te worden gesitueerd;
- artikel 4, tweede lid, sub c: er mag voor niet meer dan 500 m² aan verharding (verharding en kuilvoerplaten) worden aangelegd.

De raad van de gemeente Hardenberg heeft ter zake van de activiteit afwijken van het bestemmingsplan op 21 september 2010 (voor alle hiervoor genoemde punten) een verklaring van geen bedenkingen afgegeven. Voorts heeft verweerder ter zake van het onderhavige bouwplan een ruimtelijke onderbouwing opgesteld, waaruit volgt dat het bouwplan niet in strijd is te achten met een goede ruimtelijke ordening, en met inachtneming van eventuele voorschriften wordt voldaan aan het bepaalde in de artikelen 2.10 en 2.12 van de Wabo.

1.2.2 Het oprichten van een inrichting

Terzake van deze activiteit heeft verweerder de bedrijfsvoering van de door belanghebbende te voeren inrichting getoetst op milieuaspecten, als bij de omgevingsvergunning nader weergegeven onder de "Beoordeling Milieurelevante aspecten". Verweerder heeft op grond daarvan geoordeeld, dat met inachtneming van eventuele voorschriften wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2.14 van de Wabo.

Daartoe heeft verweerder voorts geoordeeld, dat voor deze activiteit sedert 1 januari 2013 geen omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo vereist is, maar kan worden volstaan met een Melding op grond van het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer (verder: Activiteitenbesluit) en een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder i, van de Wabo (de zogenoemde beperkte milieutoets).

1.2.3 Slopen

Onderdeel van het bouwplan is dat de bestaande stal en loods geheel worden gesloopt, waaronder het verwijderen van asbestcementgolfplaten.

Ter zake van deze activiteit heeft verweerder geoordeeld dat het bouwplan met inachtneming van eventuele voorschriften voldoet aan het bepaalde in artikel 2.18 van de Wabo in

combinatie met de bepalingen uit hoofdstuk 8 van de Bouwverordening gemeente Hardenberg.

Op dit punt heeft verweerder overwogen, dat ingevolge het overgangsrecht van artikel 9.1, derde lid, van het Bouwbesluit kan worden volstaan met een Sloopmelding.

1.3 Eisers menen dat de door verweerder verleende omgevingsvergunning in beroep geen stand kan houden. Daartoe voeren zij – kort samengevat – het volgende aan.

1.3.1 Vergewisplicht Mer.

Eisers wijzen er op dat verweerder de vergewisplicht Mer onzorgvuldig heeft uitgevoerd.

Er is sprake van een toename van de emissie van:

- fijnstof van 4.455 naar 34.881 gram per jaar;
- ammoniak van 346,7 naar 2.980 kilogram NH₃
- geur

wat gelet op de geringe afstand tot de omliggende woningen niet onderschat mag worden en onomkeerbare gevolgen zal hebben voor de omwonenden. Eisers stellen dat er 1.200 vleeskalveren in de stal worden gehouden, waardoor een besluit-MER dient te worden genomen.

1.3.2 Ruimtelijke onderbouwing

Eisers stellen dat er geen sprake is van een goede ruimtelijke onderbouwing. Het plan is in strijd met de Omgevingsvisie Overijssel 2009 en draagt niet bij aan zorgvuldig ruimtegebruik. Eisers stellen zich op het standpunt dat in de ruimtelijke onderbouwing onvoldoende is gemotiveerd waarom het bouwplan landschappelijk inpasbaar wordt geacht, nu het gaat om een open veenontginningsgebied en het bedrijf is gelegen tussen burgerwoningen. Evenmin wordt recht gedaan aan de gebiedskenmerken in de Landschap Identiteits Kaarten en aan de uitgangspunten van de Visienota Buitengebied.

1.3.3 Milieuzonering

Eisers stellen voorts dat de afstand van 100 meter die gelet op de VNG-brochure in acht moet worden genomen tussen de grens van de bedrijfsbestemming en de uiterste situering van de gevel van de woning die volgens het bestemmingsplan of vergunningsvrij gebouwd mag worden, niet wordt gehaald. Betwist wordt dat die richtafstand met één afstandsstap kan worden verlaagd tot 50 meter omdat ter plaatse sprake is van een gemengd gebied. Eisers wijzen er in dat verband op dat het een gebied betreft met woningen en bedrijven die gestopt zijn. Betwist wordt daarom, dat de huidige bestemming het recht geeft op de mogelijkheid om 500 m² aaneengesloten kuilvoeropslag binnen 50 meter van de woning van derden te plaatsen.

1.3.4 Geurhinder

Verweerders verwijzing naar de geurverordening waarin ter plaatse een geurnorm van 14 is toegestaan, is volgens eisers niet juist. Het betreft hier een woongebied en er wordt niet voldaan aan de minimale afstandsnorm voor geur van 100 meter. Dat de geurgevoelige objecten op meer dan 50 meter afstand staan is bovendien niet juist. Aan de richtafstand kan niet worden voldaan, zodat een in het kader van Best Beschikbare Techniek (BBT) een luchtwasser node wordt gemist.

Voorts is in het aanvullend beroep van 14 augustus 2014 gesteld dat er voorschriften met betrekking tot geurhinder ontbreken en dat verweerder had moeten uitgaan van de norm voor bebouwde kom waar slechts een voorgrondbelasting van 3,0 ou.m³ is toegestaan.

1.3.5 Geluidshinder

Eiseres vrezen geluidshinder omdat de richtwaarde van de Handreiking wordt overschreden. In dat verband stellen zij dat het akoestisch rapport fouten bevat. De ventilatoren van de stallen in de avond- en nachtperiode zijn niet goed gemodelleerd en er is geen toeslag voor impulsachtig geluid vanwege het loeien van de koeien in rekening gebracht. Evenmin is rekening gehouden met het tonale geluid van de ventilatoren en de hogedrukreiniger op de wasplaats.

Eiser geeft voorts aan dat de gemeente bij het vaststellen van de geluidgrenswaarden uit had moeten gaan van het referentieniveau van het omgevingsgeluid en niet van de geluidsnormen uit de oude Hinderwetvergunning. Voorts is volgens eisers niet duidelijk met welke versie van de Handleiding (die van 1981 of die van 1999) de geluidmetingen moeten worden uitgevoerd. Eiser stelt dat de vergunde grenswaarden voor de piekniveaus (l_{max}) ruim de richtwaarde overschrijden.

Ook is volgens eisers geen rekening gehouden met het feit dat de ventilatoren op warme dagen ook in de nachtperiode voluit zullen draaien. Daarnaast is het in strijd met de geldende jurisprudentie om een bedrijfsduurcorrectie toe te passen op de piekbelasting die wordt veroorzaakt door verkeersbewegingen binnen de inrichting. Evenmin is voldoende onderzoek gedaan naar de toepassing van een aantal gebruikelijke Best Beschikbare Techniek-maatregelen.

1.3.6 Gevolgen voor de natuur

Ten aanzien van de ecologie stellen eisers dat ten onrechte wordt gesteld, dat geen lijnvormige landschapselementen worden doorsneden of negatief worden beïnvloed, bijvoorbeeld door licht. Gelet op het grote erf en het intensiever gebruik ervan is bij uitstek sprake van verstoring door licht, zodat de – anders dan uit een eenmalig veldbezoek is gebleken – in het plangebied voorkomende vleermuizen worden verstoord. Om die reden stellen eisers dat het onderzoek op dit punt onvoldoende zorgvuldig is geweest.

Daarnaast wordt er op gewezen dat de noodzakelijke verklaring van geen bezwaar op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 ontbreekt, zodat het bestreden besluit in strijd met artikel 47b van de Natuurbeschermingswet tot stand is gekomen. Ook zou de omgevingsvergunning gelijk kunnen worden gesteld met een plan als bedoeld in artikel 19j van de Natuurbeschermingswet 1998, zodat een passende beoordeling had moeten worden verricht.

1.3.7 Opslag afval

In het aanvullend beroep van 14 augustus 2013 stelt eiser dat er een ander inrichting is vergund dan aangevraagd. Er zou volgens eiser ook een afvalopslaginrichting zijn vergund, waarbij onduidelijk is hoelang het sloopafval binnen de inrichting mag blijven en welke termijn is verbonden aan de opslag van kadavers.

1.3.8 Bodemonderzoek

Voorts stelt eiser dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt stelt dat geen bodemonderzoek is vereist. Volgens eiser is niet aannemelijk dat er nimmer gedurende twee uren per dag in de gebouwen wordt gewerkt.

2 In het verweerschrift gaat verweerder gemotiveerd in op alle door eisers ingediende beroepsgronden. Daarbij blijkt dat verweerder zich op het standpunt stelt dat de argumentatie van eisers met name op verkeerd lezen en onjuist interpreteren van de rapporten berust.

3.1. In het onderhavige geding is de vraag aan de orde of verweerders besluit van 19 februari 2013 waarbij verweerder aan de maatschap een omgevingsvergunning heeft verleend ten behoeve van het oprichten van een kalverenstal en een loods aan de Coevorderweg 111 te Slagharen, in rechte in stand kan worden gelaten.

3.2 In verband hiermee heeft de rechtbank de StAB als deskundige benoemd en verzocht om de navolgende vragen te beantwoorden:

1. *Is verweerder, gegeven de feitelijke situatie, bij de beoordeling van de milieu (-technische) aspecten en de planologische aspecten van de omgevingsvergunning van de juiste uitgangspunten en normen uitgegaan? In dat verband wijst de rechtbank er onder meer op dat tussen partijen in geschil is of in het kader van de MER kan worden volstaan met een vergewisplicht en of ten aanzien van de milieuzonering voor geur en geluid terecht is uitgegaan van een "gemengd gebied".*

2. *Zo ja, wordt gelet op die uitgangspunten aan de daarbij geldende normen voldaan? De rechtbank verzoekt u bij de beantwoording van deze vraag te vermelden welke normen u hanteert.*

3. *Indien u de vraag onder 1 op één of meer aspecten ontkennend beantwoordt, wat zijn dan de juiste uitgangspunten en de daarbij te hanteren normen? Wordt aan die normen voldaan?*

Ik verzoek u bij het beantwoorden van de vragen rekening te houden met de door partijen aangevoerde gronden.

De rechtbank stelt vast dat de aanvraag dateert van voor de inwerkingtreding van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het Activiteitenbesluit) en dat op deze situatie het overgangsrecht van toepassing is.

Ten tijde van het bestreden besluit hadden de woningen en bedrijven op de percelen aan de Coevorderweg 105, 107, 109 en 111 op grond van het geldende bestemmingsplan "Buitengebied gemeente Hardenberg" uit 1989, een agrarische bestemming. Bij besluit van 1 oktober 2013 heeft de gemeenteraad het bestemmingsplan "Buitengebied Hardenberg" vastgesteld, waarin de percelen aan de Coevorderweg 105, 107 en 109 een woonbestemming kregen. Blijkens de considerans was daarbij rekening gehouden met de ontwikkeling van het onderhavige plan.

3.3.1 Vergewisplicht Mer.

Ten aanzien van M.e.r.-beoordelingsplicht stelt de StAB vast dat eisers terecht stellen dat in beginsel bij het bepalen van de capaciteit van een installatie de maximale ontwerpcapaciteit wordt gehanteerd. De StAB wijst er evenwel op dat blijkens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, zoals genoemd in het StAB-advies, het voor bij veehouderijen aanvaardbaar is om uit te gaan van het aantal aangevraagde of vergunde dieren, omdat het aantal dieren de milieugevolgen bepaalt en er een methode ontbreekt voor het bepalen van het aantal in de inrichting aanwezige dierplaatsen. Gelet hierop is verweerder terecht uitgegaan van 1.192 dieren. Voorts concludeert de StAB dat verweerder de daarbij behorende vormvrije m.e.r.-beoordeling conform de selectiecriteria uit bijlage III van de m.e.r.-richtlijn heeft uitgevoerd en dat de conclusie van verweerder dat er geen bijzondere omstandigheden zijn die nopen tot het opstellen van een Milieu-effectrapportage kan worden onderschreven.

3.3.2 Ruimtelijke onderbouwing

Met betrekking tot de ruimtelijke onderbouwing stelt de StAB vast dat het bouwvlak dat in het vigerende bestemmingsplan "Buitengebied gemeente Hardenberg" uit 1989 rond de

veehouderij op het perceel Coevorderweg 11 is gelegd, te klein is voor de realisering van de aangevraagde kalverenstal. Ook worden in het bestreden besluit enige ander planologische strijdigheden genoemd, waarvoor de omgevingsvergunning de afwijking toestaat. De StAB constateert dat verweerder in de ruimtelijke onderbouwing ingaat op de landschappelijke aspecten, het provinciale beleid (Omgevingsvisie, Omgevingsverordening), het gemeentelijke ruimtelijke beleid (Visienota Buitengebied, Landschap Identiteit Kaarten) en dat een ruimtelijk kwaliteitsplan aanwezig is, een inrichtingsplan en een beplantingsplan. De StAB concludeert dat zowel de provinciale Omgevingsvisie als de gemeentelijke visie op het buitengebied vergroting van agrarische bouwkavels van bestaande agrarische bedrijven niet uitsluit. Voorts wordt de ruimtelijke kwaliteit volgens de StAB gewaarborgd door de landschappelijke inpassing van de nieuwe bebouwing. Hetgeen de gemachtigde van eiser ter zitting op dit punt heeft aangevoerd leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel.

3.3.3 Milieuzonering

Vooreerst constateert de StAB dat de VNG-brochure "Bedrijven en milieuzonering" weliswaar niet ziet op bestaande situaties, maar wel indicatief gebruikt kan worden. De StAB stelt vast dat op het moment van de besluitvorming op grond van het vigerende bestemmingsplan "Buitengebied Hardenberg" de gebouwen aan de Coevorderweg 105, 107, 109 en 111 bestemd waren voor agrarische bedrijfsvoering, hetgeen op een gemengd gebied duidt, maar dat de bedrijfsbebouwing op 107 en 109 inmiddels buiten gebruik was genomen en de bedrijfsbebouwing op 105 voor een ander doel werd gebruikt. Voorts bevinden zich binnen een straal van 100 meter vanaf de nieuwe stal twee burgerwoningen en ligt er een verkeersweg binnen de invloedssfeer van het gebied. Daarnaast bevinden zich binnen de ruimere omgeving nog andere agrarische bedrijven, hetgeen de StAB er toe brengt de omgeving als "gemengd gebied" te typeren, met de daarbij behorende richtafstand van 50 meter tussen bron en geurgevoelig object. De rechtbank kan zich daarin vinden. Nu de dichtstbijzijnde woning zich op 72 meter van de nieuw te bouwen stal bevindt, wordt aan die richtwaarde voldaan.

3.3.4 Geurhinder

Ten aanzien van de geurhinder stelt de StAB vast dat de gemeente Hardenberg gebruik heeft gemaakt van de in de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) geboden mogelijkheid om een gemeentelijke verordening op te stellen teneinde bij vergunningverlening, binnen de daartoe in de Wgv opgenomen randvoorwaarden, te kunnen afwijken van de standaard wettelijke waarden op grond van artikel 3 van die wet. Blijkens de bij de "Verordening geurhinder en veehouderij gemeente Hardenberg" behorende kaart wordt voor het gebied waarin het onderhavige plan is gelegen uitgegaan van een norm van 14 OU/m³. Nu de geurbelasting ter plaatse van de dichtstbijzijnde woning Coevorderweg 107 12,3 OU/m³ bedraagt concludeert de StAB dat de onderhavige veehouderij aan de geurnorm kan voldoen.

3.3.5 Geluidhinder

Met betrekking tot de geluidhinder concludeert de StAB dat verweerder gebruikt heeft gemaakt van de gangbare beoordelingssystematiek van de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening (1998). Weliswaar overschrijden de vergunde grenswaarden voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau in de dagperiode voor een aantal beoordelingspunten de geldende richtwaarde voor "landelijke omgeving" doch voor bestaande situaties is dit tot maximaal 55 dB(A) als etmaalwaarde, toegestaan. Daarbij heeft verweerder kunnen betrekken dat de geluidreducerende maatregelen conform de Best Beschikbare Techniek, relatief kostbaar zijn en onvoldoende soelaas bieden.

De in de omgevingsvergunning vergunde grenswaarden voor het maximale geluidsniveau in de representatieve bedrijfssituatie bieden volgens de StAB nog juist voldoende waarborg om overlast door piekgeluiden te voorkomen. Weliswaar leidt de vergunde activiteit in de incidentele bedrijfssituatie (aanvoer en inkuilen van mais) in de dagperiode tot overschrijding van de grenswaarde voor piekniveaus, maar dat vindt slechts éénmaal per jaar plaats, aldus de StAB.

De StAB stelt dat niet te verwachten is dat ter plaatse van de te beschermen woningen tonaal en impulsachtig geluid zal worden waargenomen, zodat geen straffactor moet worden toegekend.

3.3.6 Gevolgen voor de natuur

Ten aanzien van de gevolgen voor de natuur wijst de StAB er op dat verweerder een onderzoek heeft uitgevoerd naar de aanwezigheid van broed-, rust- en verblijfplaatsen van dier- en plantensoorten die krachtens de Flora- en faunawet beschermd zijn. In dat onderzoek is volgens de StAB aannemelijk gemaakt dat in deze situatie geen ontheffing nodig is.

De StAB wijst er op dat de voorschriften 9.1 en 9.2 voldoende waarborg bieden om verstoring door erfverlichting tegen te gaan. Ook is het niet nodig is om de aanvraag voor een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) te laten aanhaken bij de omgevingsvergunning, nu vergunninghoudster er voor heeft gekozen om twee afzonderlijke vergunningstrajecten (Wabo en Nbw) te volgen.

De rechtbank voegt daar aan toe dat voor zover de gemachtigde van eiser in dit verband verwijst naar de Nbw 1998 het relativiteitsbeginsel met zich brengt dat hierop door hem geen beroep kan worden gedaan. Nu het dichtstbijzijnde natuurgebied zich op circa 12 km afstand bevindt, is de rechtbank van oordeel dat de normen van de Nbw 1998 kennelijk niet strekken ter bescherming van het belang van eiser.

3.3.7 Opslag afval

Met betrekking tot hetgeen is aangevoerd ten aanzien van de opslag van afval stelt de StAB vast dat op grond van de in de omgevingsvergunning opgenomen voorwaarden voldoende duidelijk is dat vergunninghoudster het slooafval moet afvoeren naar inrichtingen die deze afvalstoffen verder kunnen be- en verwerken. Voorts wordt ook niet beoogd om de afvalstoffen gedurende langere tijd op te slaan. Ook daartoe zijn toereikende voorschriften opgenomen.

Daarnaast gelden voor de verwijdering en verwerking van kadavers eisen die ten tijde van de vergunningverlening waren neergelegd in de Regeling dierlijke bijproducten 2011.

3.3.8 Bodemonderzoek

Ten aanzien van de vraag of bodemonderzoek is vereist concludeert de StAB dat er gelet op het historische gebruik geen bodemverontreiniging is te verwachten, terwijl de stal uitsluitend door mensen zal worden betreden voor het voeren van de dieren en voor schoonmaakwerkzaamheden. Nu er derhalve niet gedurende langere tijd personen in de stal verblijven, is een bodemonderzoek niet vereist.

Gelet op bovenstaande bevindingen komt de StAB bij de beantwoording van de eerste onderzoeksvraag tot de conclusie dat verweerder bij de beoordeling van de milieutechnische en planologische aspecten van de omgevingsvergunning van de juiste uitgangspunten en normen is uitgegaan.

Bij de beantwoording van de tweede onderzoeksvraag stelt de StAB, onder vermelding van de daarbij geldende normen, dat aan die normen wordt voldaan.

Tevens wordt aangegeven dat de derde onderzoeksvraag, gelet op de beantwoording van de voorgaande vragen, niet van toepassing.

Blijkens vaste jurisprudentie geldt als uitgangspunt dat de bestuursrechter het oordeel van een onafhankelijke, door hem ingeschakelde, deskundige kan volgen indien de door deze deskundige gebezigde motivering hem overtuigend voorkomt. Deze situatie doet zich hier voor. Het uitgebrachte deskundigenrapport geeft blijk van een zorgvuldig onderzoek en is inzichtelijk en consistent. De door betrokkene naar voren gebrachte bezwaren houden niet een voldoende gemotiveerde betwisting in van de juistheid van de in het rapport neergelegde bevindingen. De rechtbank ziet evenmin aanleiding om te twijfelen aan de onpartijdigheid van de StAB. Dat de uitkomst van het verslag wellicht meer op de lijn van de ene partij ligt dan op de lijn van de andere partij, maakt dat niet anders.

Nu door eisers geen deskundige tegenrapporten zijn ingebracht, ziet de rechtbank aanleiding om het rapport van haar deskundige te volgen.

Hetgeen overigens in de pleitnota van de gemachtigde van eiser ter zitting is aangevoerd, leidt de rechtbank evenmin tot het oordeel dat het besluit onrechtmatig is.

4. Het beroep is daarom ongegrond.
5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

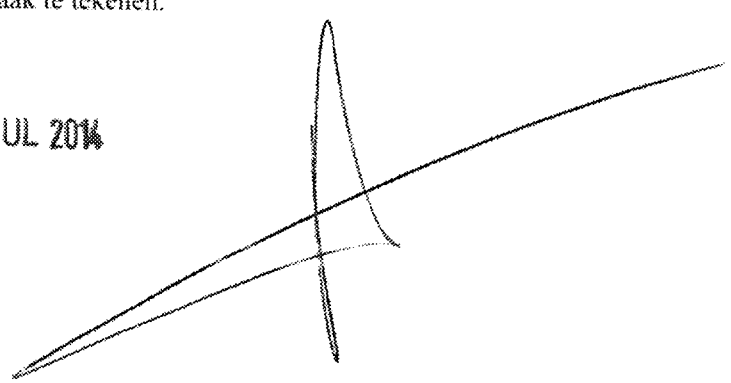
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A. Oosterveld, rechter, in aanwezigheid van M.W. Hulsman, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op - 9 JUL 2014

De griffier is buiten staat om deze uitspraak te tekenen.

Afschrift verzonden op:

- 9 JUL 2014

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.